

вителството за економията, които се е рѣшило да направи, защото дѣйствително населението е много натоварено съ да-
нъци. Софийската комисия за економията сама по себе си и
независимо отъ всичко друго е прѣдназначена да принесе
голѣма полза на страната и нѣма освѣнъ да се желае да
свѣрши тя най-успѣшно работата си“.

И дѣйствително, комисията за економията — защото тѣ
бѣха двѣ — принесоха голѣма полза, като констатираха и
двѣтѣ, че е възможно да се намалятъ държавните разходи.
Това констатиране е отъ голѣма важность, защото и днесъ
още се намиратъ у насъ публицисти, които твърдятъ, че не
е възможно окастрирането на нашия разходенъ бюджетъ.
Първата отъ комисията, назначена миналото лѣто, състоеше
отъ началниците на отдѣлните при министерството на фи-
нансите, а втората отъ главните секретари на разните ми-
нистерства. Ще се каже, че и въ двѣтѣ влизаха лица най-от-
блizu запознати съ разните части на нашата държавна ма-
шина, най-вѣщи да посочатъ намаления безъ да поврѣдятъ
въ нищо разработването и развитието на нашия народенъ
организъмъ. И ако това, що се мѣлви въ София, е вѣрно,
първата отъ казаните комисии е прѣпоръжала намаления за
11½ милиона лева, а втората за около 7 милиона. За жа-
лостъ, тия прѣпоръжки — съ нѣкои и други изключения¹⁾ —
не само не се въплотиха въ тазгодишния ни бюджетъ, но не
видѣха и бѣль свѣтъ, за да освѣтлятъ общественото мнѣніе.

А врѣме бѣше — особено слѣдъ раздрънкането данъч-
ния въпросъ въ цѣлия ни печатъ миналата есенъ — щото
заключенията на тия комисии да не останатъ мъртва буква,
тѣхниятъ гласъ да не мине „тихо, като въ пустиня“. Врѣме
бѣше, казвамъ, защото ако има у насъ нѣщо, което да не е
нормално, което да расте и се развива вънъ отъ всѣка съ-
размѣрностъ съ развитието на земедѣлието, индустрията и
търговията ни, то е нашиятъ разходенъ бюджетъ. Ние имаме
жита, които се не продаватъ; имаме търговии, които дрѣмятъ;
имаме занаяти, които се срастватъ или пропадатъ. Едно само

¹⁾ Споредъ както прѣсмѣта и Балканска Зора (брой 1023),
слѣдъ като спаднемъ кредита за насичанѣ монетитѣ (10,300,000) и уве-
личението въ лихвитѣ на държавните ни дѣлгове (3,196, 360), бюдже-
тътъ за 1894 прѣдставлява едно намаление само отъ 594,728 лева.